

UIT DE HISTORIE VAN BUSSUM EN HET GOOI

Groepsschuilplaats Type P

Een ieder die wandelend, fietsend, varend, met de auto of met de trein richting Weesp of Muiderberg gaat, kent de 'bunkers' die her en der verspreid in de weilanden staan. Welke functie hebben ze gehad?

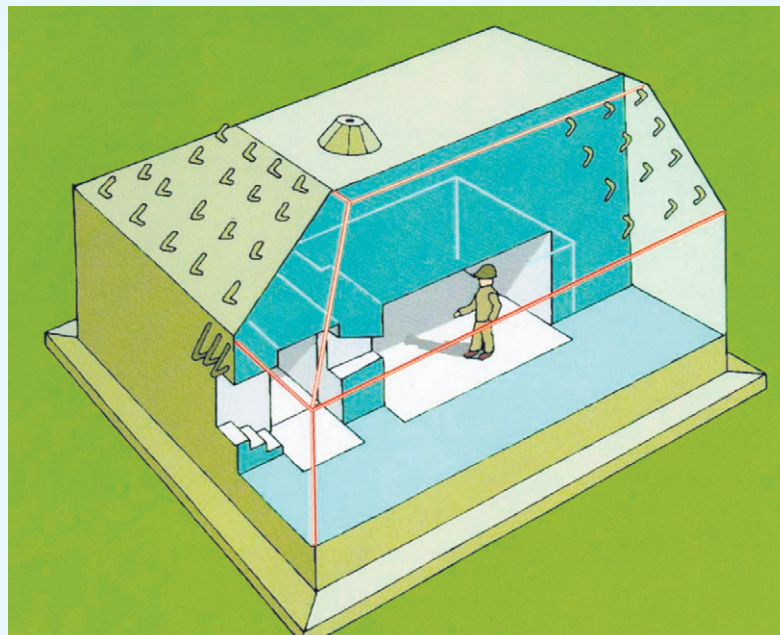
Deze bunkers zijn in de laatste jaren voor de Tweede Wereldoorlog gebouwd. Midden in een gebied dat bij oorlogsdreiging 30 cm onder water gezet zou worden. Dat is 1940 ook deels gebeurd, maar niet zoals het oorspronkelijke plan was. De tientallen groepsschuilplaatsen voor soldaten, die zich in het

gebied van Naarden, Muiderberg en Weesp bevinden, zijn praktisch niet gebruikt, mede door de snelle capitulatie.

Verspreid over het hele Waterliniegebied van Muiden tot aan de Biesbosch zijn 570 van deze groepsschuilplaatsen gebouwd; het merendeel (400) hiervan bestaat nog. Sommigen zijn inmiddels nagenoeg onzichtbaar in het landschap opgenomen. Een aantal is nooit afgebouwd. Een deel van het zand om beton te maken kwam uit de Bussumse zandzee, die daardoor in een plas veranderde.

Groepsschuilplaats bij Naardermeer

Groepsschuilplaatsen Type P (tekening Lex Tempelman)

Door een opening aan de achterzijde van de schuilplaatsen komt men in een korte gang, vaak met enkele neergaande treden en een van daaruit naar links gerichte 'sluis' met een zware, stalen deur met grendels. Via een tweede, vergelijkbare deur kon rechtsom een achterliggende, vrijwel vierkante ruimte worden bereikt, de echte schuilplaats. De toegang kon vanuit deze ruimte worden bestreken

door een geweerschietgat (zie foto). De stalen deuren zijn echter zelden of nooit geplaatst en de ingangen zijn later vaak dichtgemaakt met baksteen en vervolgens gepleisterd. De schuilplaats moest met zijn 2.15 meter dikke dak bescherming bieden aan 10 tot 12 man. De haken op het dak dienden voor het aanbrengen van camouflagemiddelen, zoals netten of een gronddekking van gras-

Geweerschietgat bij de ingang van een groepsschuilplaats (foto's Klaas Oosterom)

plaggen. De muurdikte varieerde van 1.50-1.80 meter (frontmuur) tot 0.60-1.00 meter voor de overige muren. De schuilplaats heeft in het beton buizen voor ventilatie en telefoonverbinding. De uitstulping op het dak is voor een periscoop, die echter nooit is aangebracht.

De groepsschuilplaatsen zijn nu onderdeel van de rijksmonumenten Stelling van Amsterdam en Nieuwe Hollandse Waterlinie.

Klaas Oosterom
Bron: *De Nieuwe Hollandse Waterlinie in vogelvlucht*. Lex Tempelman en Chris Will. 2018.

